

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202723
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619202723.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému T. M. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. M., G., Z. XXXX/X, o zaplatenie 2 047,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. V časti o zaplatenie 341,96 eura s príslušenstvom sa konanie **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšku sa žaloba **z a m i e t a .**

III. Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 26. 09. 2019, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) elektronicky dňa 26. 09. 2019, uplatnila Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 31 320 155 (ďalej aj „pôvodný žalobca“) voči žalovanému pohľadávku 2 047,26 eura s úrokom z omeškania 8 % ročne od 21. 08. 2019 do zaplatenia a trovy konania. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že, ako veriteľ, uzatvoril so žalovaným, ako dlžníkom, dňa 16. 03. 2012 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % a ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardné mesačné splátky vo výške 30,- eur. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie, žalobca vystavil ku dňu 08. 08. 2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 07. 2019 vo výške 2 047,26 eura s tým, že túto sumu označil za konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku.

2. Uznesením zo dňa 22. 10. 2019, č. k. 6Csp/53/2019-45, bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 10 dní doplnil skutkové tvrdenia tak, že bude špecifikovať uplatnenú sumu a vyčíslil celkovú sumu poskytnutú žalovanému za celú dobu trvania zmluvného vzťahu a celkovú čiastku, uhradenú žalovaným doteraz. V súdom stanovenej lehote žalobca dôvody žaloby nedoplnil.

3. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, čo bolo súdu oznámené podaním, doručeným 11. 11. 2019. Uznesením zo dňa 14. 11. 2019, č. k. 6Csp/53/2019-96, súd vyhovel návrhu na zmenu žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu do konania vstúpila, ako nový žalobca, spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave (ďalej „žalobca“).

4. Žaloba s prílohami, všeobecné poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie zo dňa 14. 11. 2019, č. k. 6Csp/53/2019-98, boli žalovanému doručené dňa 20. 11. 2019. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval a k žalobe sa nevyjadril

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14. 01. 2020, na ktoré boli strany sporu riadne a včas predvolané - predvolanie zástupcovi žalobcu bolo doručené dňa 17. 12. 2019. Žalobca sa však na pojednávanie neustanovil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti. Súčasťou tohto podania však bolo aj doplnenie dôvodov žaloby v zmysle výzvy súdu, doručenej právnomu zástupcovi pôvodného žalobcu ešte 24. 10. 2016. Žalobca uviedol, že žalovaný dňa 13. 03. 2012 vyplnil žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro. V zmysle obchodných podmienok, vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu bankomatky Quatro zo strany banky, došlo k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Kreditná karta je formou revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur, so zmluvným úrokom vo výške 1922,00 % ročne, so štandardnou splátkou vo výške 30,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 29. 03. 2012. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 12. 10. 2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného, spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. V ďalšom texte poukázal na právnu úpravu ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. (pozn.: tento zákon už nebol účinný v čase uzavretia zmluvy, z ktorej žalobca odvodzuje uplatnený nárok). Žalobca zároveň špecifikoval rozsah čerpania žalovaného tak, že vyčíslil jednotlivé sumy, spočítaním ktorých súd zistil, že veriteľ poskytol žalovanému za celú dobu trvania zmluvného vzťahu finančné prostriedky vo výške 2 328,28 eura. Žalovaný zaplatil celkom sumu 2 485,39 eura, čomu zodpovedá aj predložená špecifikácia. Žalobca zároveň špecifikoval uplatnenú sumu 2 047,26 eura tak, že táto pozostáva z istiny 836,77 eura, poplatkov 151,79 eura, štandardného úroku 868,53 eura a sankčného úroku 190,17 eura. Súčasne žalobca zobral žalobu späť v časti vyčíslených poplatkov 151,79 eura a vyčísleného sankčného úroku 190,17 eura; spolu zobral žalobu späť ohľadne sumy 341,96 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania. V dôsledku tohto čiastočného späťvzatia žalobca upravil žalobný návrh tak, že žiadal priznať sumu 1 705,30 eura s úrokmi z omeškania 8 % ročne od 21. 08. 2019 do zaplatenia a trovy konania v plnom rozsahu.

6. Vzhľadom na krátkosť času, keď doplnenie podania bolo súdu doručené 10. 01. 2020 (v piatok) a pojednávanie bolo nariadené na deň 14. 01. 2020 (v utorok), nebolo možné doručiť žalovanému toto podanie žalobcu a už vôbec nie v lehote, potrebnej na prípravu. Preto súd doručil podanie žalovaného až na pojednávaní dňa 14. 01. 2020. Žalovaný súhlasil s prejednaním veci, takže pojednávanie sa v zmysle § 180 CSP vykonalo aj v neprítomnosti žalobcu.

7. Žalovaný na pojednávaní súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby vo výške 341,96 eura a so zvyšnou sumou, 1 705,30 eura, nesúhlasil. Vo výpovedi (tento dôkaz súd nariadil v zmysle § 295 CSP) žalovaný uviedol, že mal uzavretú pôžičku v spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., odkiaľ mu následne prišla ponuka na revolvingový úver, teda na aktiváciu bankomatky Quatro. Zmluva mu bola doručená poštou, túto vypísal a podpísanú zaslal spoločnosti Consumer Finance Holding, odkiaľ mu táto listina bola opäť vrátená už schválená. Uzavretie zmluvy teda iniciovala spoločnosť Consumer Finance Holding a nie on. Žalovaný nerozporoval výšku poskytnutých finančných prostriedkov tak, ako tieto žalobca špecifikoval v podaní, doručenom súdu dňa 10. 01. 2020 a ani tam uvedenú výšku svojho plnenia. Nenamietal tvrdenie žalovaného, že prestal splácať úver, čo odôvodnil stratou zamestnania, následnou zmenou zamestnávateľa a množstvom iných úverov, ktoré si zobral a ktoré takisto nestíhal splácať. Uviedol, že určite dostal nejaké výzvy od veriteľa, obsahujúce výzvy na zaplatenie dlžných splátok, s upozornením na možnosť zosplatenia, ale doklady o tom nepredložil.

8. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP

(1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

(2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Z citovanej právnej úpravy vyplýva dispozičné právo žalobcu zobrať žalobu späť bez súhlasu žalovaného celkom alebo čiastočne dovtedy, kým sa nezačne predbežné prejednanie sporu alebo prvé pojednávanie. V predmetnej veci žalobca toto právo využil, žalobu v časti sumy 341,96 eura s uplatnenými úrokmi z omeškania zobral späť skôr, než sa začalo prvé pojednávanie. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, a preto súd v tejto časti konanie zastavil. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zostala predmetom konania suma 1 705,30 eura, z čoho istinu, ktorú žalobca špecifikoval ako istinu vo výške 836,77 eura a štandardné úroky 868,53 eura a úroky z omeškania 8 % ročne celej sumy 1 705,30 eura, od 21. 08. 2019 do zaplatenia.

12. Listinnými dôkazmi, obsah ktorých nebol stranami sporu spochybnený, mal súd preukázané, že žalovaný, ako klient, podpísal v Liptovskom Mikuláši dňa 13. 03. 2012, žiadosť o aktiváciu bankomatky Quatro, v ktorej, ako veriteľ, bola uvedená Všeobecná úverová banka, za ktorú konala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Jedná sa o formulár, vopred pripravený veriteľom, do ktorého žalovaný dopísal tie údaje, ktoré sú vypísané rukou a listiny podpísal. Veriteľ túto listinu podpísal 16. 03. 2012 v Poprade. Žalovaný sa nevedel vyjadriť, či v čase, keď listinu vypisoval, bol v nej vyznačený text napísaný počítačom. Podľa tejto listiny veriteľ „predschválil“ úverový rámec 900,- eur, štandardné mesačné splátky 30,- eur a štandardnú ročnú úrokovú sadzbu 22,80 % ročne - potom tvrdenie žalobcu, uvedené v podaní, doručenom súdu dňa 10. 01. 2020, o zmluvnom úroku vo výške 1 922,00 % ročne je nepreskúmateľné. Nakoľko však žalobca údaj o úrokovej sadzbe 1922,00 % v texte uviedol opakovane, nie je možné ho posúdiť ako zrejmu nesprávnosť. Pretože žalovaný nenamietal obsah zmluvy, súd vychádzal z predpokladu, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo dňa 16. 03. 2012 k uzavretiu zmluvy s obsahom, ktorý žalobca predložil ako listinný dôkaz (ďalej „zmluva Quatro“). Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný vyčerpal na základe tejto zmluvy finančné prostriedky vo výške 2 328,28 eura, a to v období od 29. 03. 2012 do 26. 02. 2016 a celkom zaplatil sumu 2 485,39 eura splátkami, uskutočnenými v období od 12. 04. 2012 do 20. 01. 2017. Žalovaný pritom poukazoval viac-menej pravidelne mesačné splátky po 30,- eur do mája 2016; aj predtým nepoukazoval splátky vždy pravidelne, ale dňa 14. 12. 2012 poukázal sumu 867,19 eura, v máji 2014 sumu 100,- eur, v júli 2015 sumu 60,- eur, v auguste 2015 sumu 136,03 eura a vo februári 2016 sumu 33,- eur. Od 20. 05. 2016 žalovaný uhradil už iba jednu platbu 50,- eur dňa 20. 01. 2017. Listom zo dňa 12. 10. 2016, vypracovaným spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., bolo žalovanému zaslané „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, ktorým bolo žalovanému oznámené, že dlh na kreditnej karte sa v dôsledku neplatenia zosplatnil a stal sa splatným v celom rozsahu naraz, pričom výška dlžnej sumy bola vyčíslená na 1 127,48 eura. Oznámenie bolo žalovanému zaslané doporučeným listom, ktorý si však žalovaný nevyzdvihol, a preto písomnosť bola odosielateľovi vrátená dňa 03. 11. 2016.

13. Z listinných dôkazov vyplýva, že žalobca odvodzuje nárok, uplatnený v tomto súdnom spore zo zmluvy, v ktorej žalovaný bol označený ako fyzická osoba, bližšie identifikovaná rodným číslom a adresou bydliska. Jedná sa preto o spotrebiteľský vzťah a zároveň o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSÚ“).

14. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

16. Podľa § 9 ods. 6 ZSÚ, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

18. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 52 ods. 1, 2 Obč. zák., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Quatro

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 9 Občianskeho zákonníka,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(9) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 54a Obč. zák., premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Z časti V bod 35 obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. („obchodné podmienky“) vyplýva právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre

nesplnenie niektorej splátky (ďalej aj „zosplatnenie“). Za použitia výkladu pre spotrebiteľa priaznivejšieho (§ 54 ods. 2 Obč. zák.), mal súd preukázané dojednanie práva veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu podľa § 565 Obč. zák. Súd poukazuje na to, vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je síce právom, nie povinnosťou veriteľa, ale v prípade, že sa pre zosplatnenie rozhodne a jedná sa o spotrebiteľský úver, musí dodržať postup upravený v ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., t. j. veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením niektorej splátky (pre ktorú sa sám rozhodne) a súčasne musí spotrebiteľa upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní, že toto právo uplatní. V predmetnej veci veriteľ nesporne pristúpil k zosplatneniu celého dlhu (zrejme 12. 10. 2016), čo žalovanému oznámil listom zo dňa 12. 10. 2016. Podľa výpovede žalovaného, veriteľ mu zasielal výzvy na zaplatenie dlžných splátok, ktoré však nevedel predložiť. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti „ani napriek viacerým výzvam“ z jeho strany, ale tieto výzvy takisto nepredložil. Potom za predpokladu, že veriteľ postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Obč. zák., mohol tento ku dňu 12. 10. 2016 pristúpiť k zosplatneniu dlhu v dôsledku nezaplatenia splátky, splatnej najneskôr 15. 07. 2016. Skutočnosť, že veriteľ takto postupoval, nepriamo potvrdzuje aj rozpis kreditných operácií vykonaný žalovaným, ktorý od júna 2016 nepoukázal žiadnu splátku až do 20. 01. 2017. V zmysle citovanej právnej úpravy a konštantnej judikatúry, zákonná 3-ročná premlčacia doba takto zosplatneného dlhu začala plynúť zročnosťou nesplatenia splátky, splatnej najneskôr 15. 07. 2016 bez ohľadu na to, kedy veriteľ pristúpil k zosplatneniu dlhu. Žaloba bola podaná na súde až dňa 26. 09. 2019, teda po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

27. Inštitút premlčania pri práve zo spotrebiteľskej zmluvy bol zavedený do nášho právneho poriadku zákonom č. 343/2018 Z. z. a aplikuje sa na všetky konania, začaté po 05. 12. 2018. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa pritom rozumie aj súdne konanie. Nakoľko predmetom tohto konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ dovolal premlčania alebo nie, nemohol z dôvodu premlčania žalobcovi priznať uplatnený nárok.

28. Z dôkazov preložených v konaní nevyplýva, či pred zosplatnením, ku ktorému pristúpil veriteľ ku dňu 12. 10. 2016, tento postupoval v súlade s právnou úpravou. Pokiaľ veriteľ nedodržiaval zákonný postup, upravený v ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12. 10. 2016 by bolo možné považovať iba za upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Nakoľko toto oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 20. 10. 2016 (fikciou upravenou v čl. XI. bod 73 obchodných podmienok), notifikačná 15-dňová lehota mohla uplynúť až 04. 11. 2016, takže k zosplatneniu by veriteľ mohol pristúpiť najskôr dňa 05. 11. 2016, čo však žalobca netvrdil a nevyplýva to ani z listinných dôkazov. Aj v takom prípade by mohol zosplatniť úver v dôsledku nezaplatenia splátky, splatnej najneskôr 15. 08. 2016. Konanie v tejto veci sa začalo až dňa 26. 09. 2019, takže aj vtedy by bol nárok uplatnený po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

29. V prípade, ak žalobca vôbec nedodržiaval zákonný postup podľa § 23 ods. 9 Obč. zák., zosplatnenie, vykonané ku dňu 12. 10. 2016, je neplatné. Potom by žalobca mohol voči žalovanému uplatniť iba jednotlivé splátky a nie zosplatnenú sumu, ktorá je predmetom tohto konania. Strana sporu je povinná označiť skutkové tvrdenia a na svoje tvrdenia predložiť dôkazy. Pretože súd nemôže nahradiť skutkové tvrdenia žalobcu a priznať iný, ako žalovaný nárok, návrhu žalobcu by nebolo možné vyhovieť ani v prípade, ak by zosplatnenie ku dňu 12. 10. 2016 bolo neplatné.

30. Napokon z predložených listinných dôkazov vyplýva, že zmluva, z ktorej žalobca odvodzuje nárok uplatnený v tomto konaní, neobsahuje platné dojednanie RPMN. V časti V, s názvom „Vyhlásenie klienta“ je síce uvedený matematický výpočet RPMN a priemernej hodnoty RPMN, ale jedná sa o veriteľom vopred pripravené fiktívne hodnoty. Pokiaľ sa žalobca odvolával na právnu úpravu § 3 ods. 6 zákona 258/2001 Z. z., táto sa nevzťahuje na danú vec, nakoľko zmluva Quatro nebola uzavretá za účinnosti označeného zákona. Navyše aj iné hodnoty, uvedené v tejto časti zmluvy, nezodpovedajú zmluvným dojednaniám. Pri výpočte tam uvedenej RPMN sa vychádzalo zo 48 splátok po 30,- eur, čo v prípade úveru 900,- eur by zodpovedalo RPMN 28,04 % a úroky by predstavovali hodnotu 12,30 %. Zmluva však obsahuje údaj o RPMN 27,47 % a úroky z úveru štandardnú úrokovú sadzbu 22,80 % ročne. Túto úrokovú sadzbu však spochybnil žalobca v podaní, doručenom súdu dňa 10. 01. 2020, kde opakovane uviedol zmluvný úrok vo výške 1922,00 % ročne. Ak by takýto úrok vyplýval z obchodných podmienok alebo sadzobníka, ktoré jednostranne vypracoval veriteľ, súd poukazuje na to, že žalovaný nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, takže sa podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. nejedná o individuálne dojednané

zmluvné ustanovenie. Navyše, ak by aj takáto úroková sadzba bola zmluvne dojednaná, táto by bola v rozpore s dobrými mravmi a takýto nárok by veriteľovi súd nemohol ani priznať. Zmluva Quatro potom neobsahuje určité dojednanie úrokov z úveru, ani RPMN, čo je podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. sankcionované neplatnosťou. Preto sa úver, poskytnutý žalovanému, považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný bol potom povinný vrátiť veriteľovi iba poskytnutú sumu a nakoľko z predložených listinných dôkazov súd ustálil výbery žalovaného vo výške spolu 2 328,28 eura a úhrady vo výške 2 485,39 eura, žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody mal súd preukázané, že nárok, uplatnený žalobcom v tomto konaní, nie je dôvodný, a preto v časti, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati návrhu, žalobu zamietol.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Žalovaný mal v konaní plný úspech - ako procesný neúspech žalobcu súd posúdil aj čiastočné späťvzatie žaloby. Žalovaný si však trovy konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd rozhodol, že žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.